Winx
CLUB
Kayıp Krallığın Sırrı
BİR IGINIO STRAFFI FİLMİ
3
DÜŞLER VE SÜRPRİZLER
RAINBOW

Kayıp Krallığın Sırrı

BİR **IGINIO STRAFFI** FİLMİ

Winx Club™ markası, markanın üzerindeki tüm karakter ve görsellerinin hakları Winx Club™ Rainbow S.p.A.'da saklıdır
Seri yaratıcısı Iginio STRAFFI

Türkiye Lisans hakları Filma Ltd. tarafından verilmektedir.

© 2003-2008 Rainbow S.p.A., Loreto
Bu sayı için, haklar Rainbow S.p.A'dadır.

© 2008 RCS Quotidiano S.p.A., Milano
Tüm hakları saklıdır

Grafik hakları Rainbow S.p.A. / Gap Comunicazione
Yazan: Gabriella SANTINI
Çeviren: Didem BAYINDIR
Görsel Yönetmen: Zuhal BELLİ
www.winxclub.com.tr

Baskı: Boyut Matbaacılık A.Ş.

Kayıp Krallığın Sırrı

BİR **IGINIO STRAFFI** FİLMİ

3

DÜŞLER VE SÜRPRİZLER

Heyecan, Parti ve Sürpriz...

Mezuniyet partisinin bütün ışıkları ve gürültüsü artık sönmüştü. Ertesi sabah, Bloom Gardenya'ya dönüş için yola çıktı. Orada, onu evlat edinen ailesinin anlayışlı ve şefkatli dünyasına tekrar katılacak, yatıştırmaya çalıştığı kederini onlarla dindirmeye çalışacaktı. Düşünde, Dafne ona izleyebileceği yeni bir yol göstermişti. Vanessa diğer Winx'lerle Uzmanları davet ederek kızına sürpriz bir doğum günü partisi tertiplemişti. Nihayet Bloom Sky'ı tekrar görebilecek ve cevapsız kalan sorularını onunla aydınlığa kavuşturabilecekti. Sonunda, diğerleriyle birlikte yepyeni, maceralı bir görev üstlenecekti.

8. Bölüm Sevgi dolu ev özlemi 8
9. Bölüm Tuhaf bir düş 32
10. Bölüm Obsidyen çemberi 52

Oyunlar, aktiviteler ve filmle ilgili bulmacalar!

Test: Kız kardeşin/erkek kardeşinle ilişkin 72
Oyuncular: Dafne 75
Sihirli kimliği keşfet! 76
Senaryoyla oynayalım 78
Oyuncular: Mike ve Vanessa 82
Sihirli puzzle 84
İki resim arasındaki farkı bulun 86
Oyuncular: Mandragora 88
Magix Gazetesi 90
Mekanlar: Gardenya 94
Çözümler 95

3
DÜŞLER VE SÜRPRİZLER

8. Bölüm

SEVGİ DOLU EV ÖZLEMİ...

Odada, alçak seste ve düzenli ritimlerle yinelenen horlamalar duydu: Bunlar huzur içinde uyuyan Kiko ile Ron Ron'du. Geç olmuştu; ama bu ikisinin de umurunda değildi sanki: Önceki gece peri arkadaşlarıyla birlikte çılgınca eğlenmişler, "yastık savaşı"na da katılarak en son dakikaları bile eğlenerek geçirmişlerdi.

Bloom da yatağa oturmuş tek tek etrafa bakıyordu. Az sonra, odadaki bu çok şirin mobilyalarla eşyalar, solan hatıralara dönüşüverdiler sanki.

Odanın penceresinden güneşin tepeye eriştiği görülebiliyordu; fakat Alfea'nın dışındaki yerler ilginç bir şekilde sessiz görünüyordu.

Bloom'un yerde duran valizi hala açılıp doldurulmayı bekliyordu.

"Seni hiç doldurmak istemiyorum benim değerli seyahat arkadaşım!" diye düşündü hafif bir alaycılıkla gülümseyerek.

"Ne var ki, bunu akşam olmadan yapmalıyım... Akşamüstü otobüsü beni bekleyecek değil ya!" İsteksizce kalktı ve kapıya doğru gitti. Perilerin odalarına çıkan koridor bomboştu. Alışkanlıktan, sessiz olmaya özen göstererek koridoru baştan başa dolaştı. Sonra, Stella'nın odasının kapısının önünde durdu. Kapı kolunu çevirdi ve içeri girdi. Oda tamamen boştu ve bu haliyle ona korkunç görünüyordu.

Perinin Solaria'dan getirttiği lüks ve orijinal gardıropta asılı düzinelerce askı çırılçıplak duruyordu.
Tam bir moda takipçisi olan Stella'nın aksesuarlarla giysilere olan düşkünlüğü karşısında bu manzara gerçekten olağandışıydı.
Muhteşem prenses yatağı bir tahtı andırıyor, kırmızı tül cibinlik ise bu yatağı kusursuz kılıyordu. Bu odadaki nesnelerin bir eşi daha bulunamazdı.

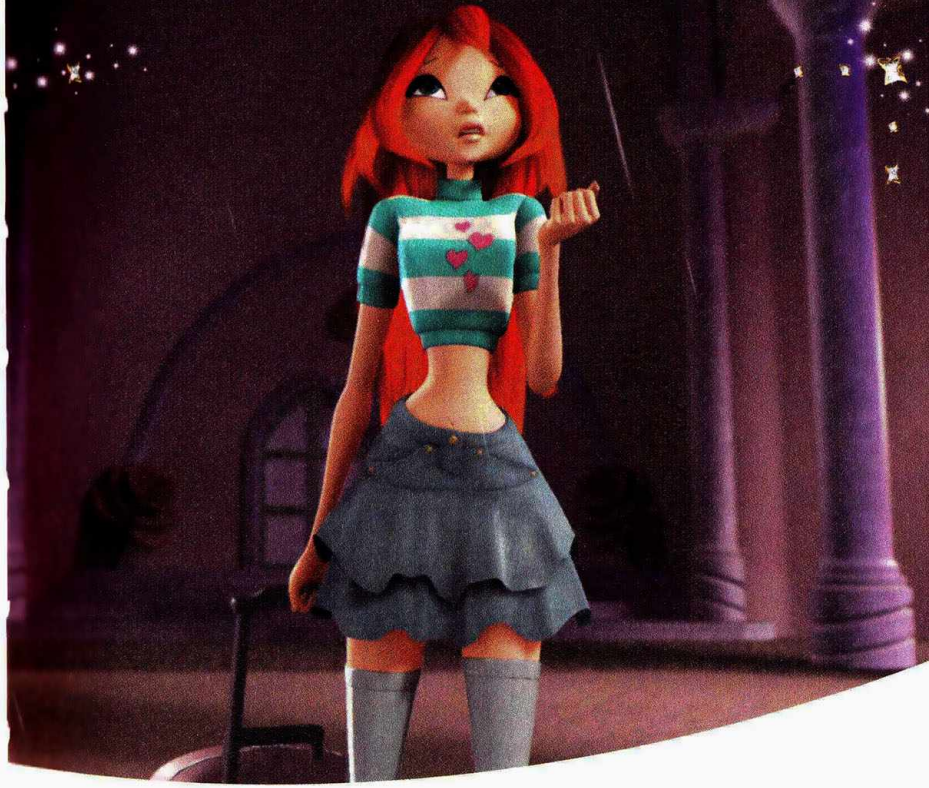

Bloom, özlemin yoğunluğu ile kalbi daralarak kapıyı kapattı ve diğer Winx'lerin odalarına gitti; ama ne fayda... Değişen hiçbir şey yoktu.
Odalar bomboş ve derli topluydu.
Arkadaşları her şeyleri alıp götürmüşlerdi bile. Her biri uzak gezegenlerden gelmişlerdi ve şimdi de üç yıldan beri onları özlemiş olan ailelerinin ve arkadaşlarının beklediği evlerine dönüyorlardı.
Bloom odasına döndü; acısı daha da perçinlenmiş bir halde valizini hazırlamaya koyuldu.

Dayanılmaz hale gelen acısını ve yalnızlık duygusunu kendinden bile gizlemeye çabalıyordu.
Alfea'da en değerli arkadaşlarından bir an bile ayrı kalmadan, yıldırım hızıyla geçen üç yıldan sonra, Bloom yalnız kalmaya yeniden alışmak durumundaydı.
Valiz hazırlamak gibi tekdüze sayılabilecek bir iş, onu bir nebze olsun hüzünlü düşüncelerin verdiği yorgunluktan uzak tutabildi.
Bu arada kulağına gelen sesler, bir köşeden onu seyretmekte olan Kiko'yla Ron Ron'un da uyandığına işaret ediyordu.

Tavşan uzun kulaklarını soru işareti şeklinde tutmayı sürdürüyordu: Neler olduğunu hala tam olarak anlayamamıştı... örneğin, bu arzu edilir bir gidiş değildi sanki...
Bloom valizi hemen sıkıca kapadı, sanki giysilerle birlikte hayatının en mutlu dönemini de valize koyuyordu.
Gerçekten de, şu anda Alfea'da geçirdiği yıllar gözlerinin önünden akıp geçiyordu.
Bir elinde düzinelerce seyahatine eşlik eden valizin sapı; odasına hüzünlü bir şekilde son kez baktı. Sonra, kapıyı yavaşça kapattı ve kederli bir düşünceyle: "Elveda, Alfea..." dedi.
Kiko sallana sallana yürürken Ron Ron kısa kuyruğunu sallayarak Bloom'u arkadan takip ediyordu. Boş ve sessiz okul, artık onun değildi...

Li li li... Li li li... Li li li...
"Sky ya yok ya da yanıt veremiyor...
Kim bilir nerde?" diye düşündü canı sıkılan Bloom, cep telefonunu çantanın üstüne dayayıp derin bir nefes alırken.

Aklına pek çok soru geliyordu; acaba orada ve yakınında mıydı, ya da nerede olduğunu bilen biri var mıydı? Otobüsün penceresinden dışarı baktı: Yağmur yağıyordu ve onun ruh hali gibi gökyüzü de griydi.Cam pencere buğulanmıştı.

O da başparmağıyla hemen silebileceği gizli küçük kelimeler yazmaya koyuldu. Sıkıntı ve kedere iyi geliyordu böyle yapmak.

Sıkıntıdan uyuklayan küçük hayvan dostlarını saymazsak yoldaki tek yolcu oydu.

Gardenya'ya gitmek için yaptığı az sayıda yolculukta kimseyle tanışmamıştı; hele hele başka perilerle hiç. Dünya şüphesiz onların en az geldiği gezegenlerden biriydi: çok az sihirli...

Üstelik Bloom oraya yaşamak için dönüyordu... Kendine sakin olmayı telkin edip duruyordu.

Sonunda Gardenya'ya ulaştığında hava kararmıştı bile. Yine de Bloom şehrinin iyi bildiği manzarasını tanımakta geç kalmamıştı: Aynı yollar, tanıdık işaretler, bildik kokular.

Otobüs, Bloom'u evine yakın yol kavşağında bıraktı.

Vanessa epeydir sabırsızlıkla onu bekliyordu ve geldiğini pencereden görür görmez Bloom'a doğru koştu.

"CANIM!" diye bağırdı Vanessa. "Nihayet!"

Ona sarılırken kızının yüzünden yorgunluk okunduğunu düşündü Vanessa, aynı zamanda biraz da zayıfladığını.

Sonra sıra, karısının arkasında bekleyen Mike'a geldi.

Kızını omuzlarından tutup bağrına basarken gözyaşları yüzünü sırılsıklam etmesin diye gözlerini kapadı.

"Anne! Baba!" diye mırıldandı Bloom, yaşadığı duygu yoğunluğu ve sarsıntı sesini biraz çatallaştırmış; duyguları birbirine karışmıştı.
Genç kız belki basit; ama gerçekten önemli iki kelime etmişti insanlığın kelime dağarcığına ait...
Anne... Baba... Bu ikisi ile özetlenen sevgi vazgeçilmez ve önemlidir.
Hemen ardından da, hüngür hüngür ağlamaya başladı.

Eve dönmüştü ve onlarlaydı; ama kendini yenik ve yapayalnız hissediyordu. İşte yine başa dönmüştü. Annesiyle babası bunu iyi biliyorlardı ve onun acısını paylaşıyorlardı. Dünyadaki hiçbir kucaklama genç kızın yarasını sarmaya tam olarak yardım etmese de en azından deneyebilirlerdi...
Sevginin gücü daima engindir.
Özlemle dolu an, bir miyavlama sesiyle kesildi. Mike gönülsüzce kızını bırakıp bakışlarını ayaklarına doğru çevirdi ve onlara dil çıkaran bal rengi küçük bir kedi gördü.

"... Bir... kedi mi? Ama... kimin bu?" diye sordu babası, kaygılı bir sesle.
"Şey, aslında, baba..." diye kararsız bir şekilde yanıtladı Bloom gözyaşlarını acemice sildi. "Aslında... düşünmüştüm ki o... bizim olabilir."
"Bi... bi-zim... hapşuu!" diye kekeledi Mike ve gürültülü bir hapşırık patlattı. Bu sırada Ron Ron sevgi dolu bir biçimde onun pantolonunun paçalarına sürtünüyordu. Gülen yüzüne bakılınca bunun Mike'ın hoşuna gittiği belli oluyordu.
"... Happşuuu!" diye yeniden hapşırdı Mike.
"Kedi tüyüne olan alerjin... Zavallım!" diyerek döndü Vanessa, kocasına acıyarak. Aynı anda kızına da göz kırpmıştı ama.
"Göreceksin, alerjine bir çare bulacağız hayatım" diye tekrar rahatlatmaya çalıştı onu karısı.

"... Etkili tek çare evde kedi olmaması ve tabii... ayak altında da" diye cevapladı o da ciddi ve biraz da öfkeli bir biçimde.
Onlar konuşurken Ron Ron da uslu bir sihirli hayvancıktan beklenen hareketleri yapıyor, dilini çıkararak Mike'ın paçalarında dönmeye devam ediyordu.Adamı çok sevdiği açıktı.
"Biliyor musun... baba" diye mırıldandı Bloom.
"Bu zavallı kedicik yapayalnız ve çok kederli bir anımda bana destek oldu.
Onu yüz üstü bırakamayız!"
Bu cümle üzerine Kiko bile kulaklarını indirdi, çok duygulanmıştı.
"Demek hepiniz bana karşısınız?
Şimdi de sen ha, kurnaz tavşan?
Eh, tamam öyleyse küçük hanım... Ona kendin bakacağına söz verirsen..." diye homurdandı Mike bir Bloom'a bir de kediye bakarak; biraz olsun ikna olmuş bir havayla. "Ehh... Kedi kala... kalabilir... Ha ha hapşuuu!"
"Yaşasın!" diye bağırdı Vanessa ile Bloom, Kiko odayı dört dönerken. Sonra hepsi mutlu bir şekilde sarılıp kediyi kucaklayarak ona yeni evini gezdirdiler.

Gardenya'da ilkbahar çok çabuk geçerdi. Her sabah, Bloom dükkanda Vanessa'ya yardım ediyor ve Alfea'da arkadaşlarını ve birlikte sihir yaparak geçirdikleri günleri düşünmemeye çalışıyordu. Her seferinde, dükkanda ya da sokakta, Kiko'yu sıradan bir tavşan zanneden bir çocuğun, onun uçtuğunu fark etmesi üzerine, araya girmeyip olanları izlemenin keyfini çıkarıyordu.

Gardenya'da, Bloom yalnızca günlük küçük problemlerin üstesinden gelmek için ve gizli gizli sihir yapıyordu. Yeryüzüne ait normalliklerin tekdüzeliği ve sakinliği üzerine kurmaya çalıştığı yeni hayatının her görüntüsünü zihnine kaydetmekteydi. Alfea'dan geldiğinden bu yana cep telefonu artık hiç çalmıyordu. Dolayısıyla ne Sky'ın ne de diğer Winx'lerin ne yaptığından haberi vardı.

Belki her biri kendi hayatları ile o kadar meşgullerdi ki onu büsbütün unutmuşlardı.
Özellikle de Sky...
Bloom sürekli Kiko'yla birlikte fotoğraf albümüne bakıyor; kimi zaman gülüyor; kimi zaman da eski arkadaşlarıyla daha ufacıkken çektirdikleri fotoğraflara bakıp duygulanıyordu.

Kış gelmiş; soğuk hava, kar ve rüzgarı da beraberinde getirmişti. Birbirlerine göre çok farklı da olsa Dünya'da mevsimler Magix'teki kadar güzeldi, ama kış hepsinin efendisiydi.
Tıpkı Üç Eski Çağ Cadısı'nın uğursuzluğu ile sonsuz bir buz krallığına dönüşen Sparks'ta olduğu gibi.

Bir sabah Bloom evin girişindeki bahçede oturuyorken gri gökyüzüne ve solgun manzaraya bakarak şöyle düşündü: "Ağaçlarda tek bir yaprak bile kalmadı... Sihirden veya o eski parlak peri hissinden en ufak bir iz de... Belki ben de şu zavallı ağaçlar gibi bomboş ve yalnızım... Bazen kalbimin en derin köşesinde, buzun erimeye başlaması gibi sihir filizinin de ölmeye yüz tuttuğunu düşünüyorum."

Mike ve Vanessa pencereden bahçede oturan düşünceli ve üzgün kızlarına endişeli bir şekilde bakıyorlardı.

"Vanessa... Bak! Kafesteki küçük bir kuş gibi!"

"Bu dünya onun için çok küçük... Bir peri olduğu günden itibaren buradaki hayat onun hayatı olamaz, Mike!" diye yanıtladı eşi bilgece. "Bloom'a kendi yolunu bulmasında yardım etmeliyiz; yoksa onu sonsuza dek kaybedebiliriz. En kötüsü ise, onun kendini kaybetmesi olur."

"Bloom'un mutlu olmasını isterim."

"Ben de hayatım... Hem de her şeyden çok. Onun mutluluğu bizim mutluluğumuz demek, Mike. Bu yüzden bize bir şeyler yapmak düşüyor, hem de hemen."

Kar, gecenin ilerleyen saatlerine kadar yağmayı sürdürdü. Bloom kendi odasında, yanındaki Kiko ve Ron Ron'la birlikte derin bir uykuya dalmıştı. Vanessa ise hala yatmamıştı ve kapının eşiğinden Bloom'un nasıl uyuduğuna bakıyor, ne yapması gerektiğini düşünüyordu.

Birkaç dakika sonra, esnemekten artık yorulmuş bir şekilde, kapıyı yavaşça kapatırken fısıldadı:
"İyi uykular bir tanem! Yarın gülümsemeyi hatırlaman için güzel bir gün olacak.
Sana söz veriyorum!"

9. Bölüm

TUHAF BİR DÜŞ

Güzel bir uyku çekmekte olan Bloom, kum girdabına benzeyen bir düşünce gibi derin ve karşı konulmaz bir düşün içinde buldu kendini.

Genç kız bir periye dönüşmüş ve uçmaya hazır kanatlarını çırpıyordu. Yanında diğer Winx'lerle Sky vardı; konuşuyor ve gülümsüyorlardı.

Bir anda, gözlerinin önünde bir girdap onları aynı ince toz ve kum gibi teker teker savurmaya başladı. Girdaptan biraz uzakta duran kendisi dışında hepsi.

"Hayır... Stella! Flora! Bekleyin... Kaybolmayın!" diye haykırdı Bloom, kaygı ve sıkıntıyla doluydu. Ne var ki diğerleri çoktan yok olmuşlardı.

Kızlar renkli konfeti ve toz kümeleri arasında kaybolduktan sonra daha da kuvvetli bir rüzgâr esti ve Sky okunaksız gözlerle uzaktan ona bakarken onu da yavaş yavaş süpürmeye başladı."Sky, yalvarırım!" diye bağırdı Bloom büyük bir tedirginlik içinde. "Sen de bırakma beni!"

Onu yakalamak için yaklaştı; ama o da Bloom'un parmaklarının arasından kayboldu. "... Beni böyle bırakmayın..." diye mırıldandı Bloom, kanatları kaybolmadan önce.

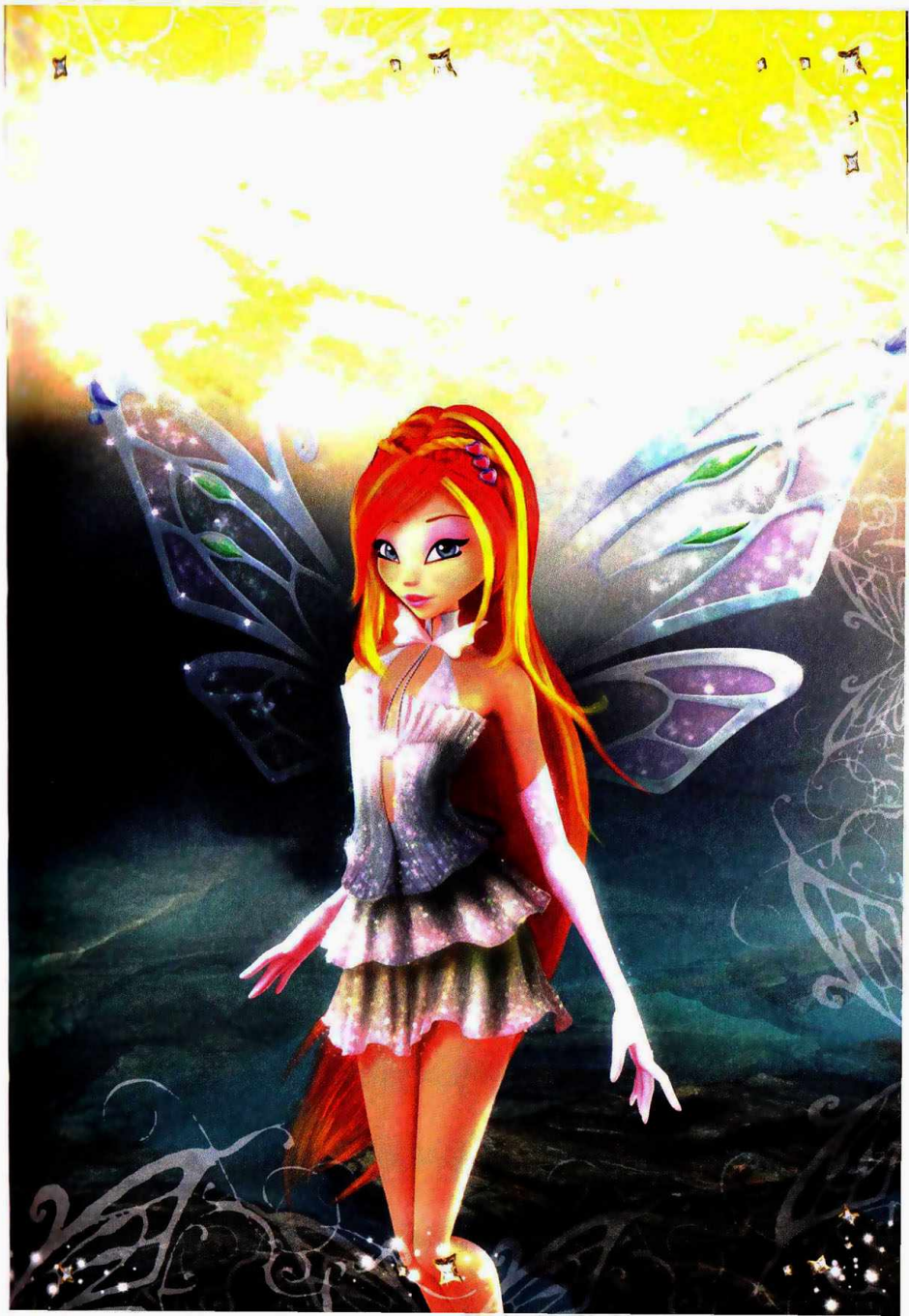

Şimdi tamamen yalnızdı.
Gürültünün arasında birinin ona seslendiğini duydu: "Bloom! Bloom!"
Döndü ve Oritel ile Marion'u, gerçek anne-babasını gördü, yan yanaydılar.
"... Benim... anne ve babam..." diye fısıldadı anlar anlamaz, etkilendiği belliydi.
Korkunç ve kocaman üç gölge araya girip de ebeveynlerinin görüntüsünü saklamadan önce, en çok hayalini kurduğu şeye yaklaşıp dokunmak üzereydi.

"Ha! Ha! Ha! Ha! Ha! Ha!" diye alaycı ve küçümseyici bir şekilde gülüyordu eski çağ cadılarına benzeyen üç gölge.
Geceden bile kara ve uzun pelerinli cadılar; Oritel ile karısını ortadan yok etmişlerdi.

"Hayıır... Yalvarırım, hayır!" diye bağırdı peri.
Donuk ve uçsuz bucaksız karanlıkta Bloom,

kucağında bir bebekle hızla kaçan Dafne'yi aynı eski bir filmde olduğu gibi hayal meyal gördü.

Bloom o kızın aslında kendisi, bunların da geçmişine ait görüntüler olduğunu anladı. Dafne küçüğü emniyetli bir ışık geçidine koyarak açıkladı: "Küçük Bloom... Bari sen kurtul!"

Hemen ardından, kız kardeşi bağırmakta olan cadıların her yeri aydınlatan zararlı ışınlarının tuzağına düştü.

Sonra Dafne'nin fısıltısını duydu: "Onu ve Ejder Ateşi'nin gücünü ele geçirmeyi başaramayacaksınız!"

Sonrası kocaman bir hiçlikti.

Bloom korkudan neredeyse delirecekti; eğer ablasının karaltısını ışıkta görmeseydi. Çok yumuşak bir sesle, şöyle dedi Dafne:

Artık hiç yalnız kalmayacaksın Bloom; çünkü sevgi sınır ve mesafe tanımaz... Uzakta bile olsak asla ayrılmayacağız."

"Dafne!"

"Beni iyi dinle küçüğüm! Araştırman devam etmeli... Yüreğin şunu bilsin ki ailen hala yaşıyor ve belki de şu an sana hiç olmadığı kadar da yakın."

Bu cümlenin üzerine, sihirle, Bloom'un peri kanatları tekrar belirdi.

"Sana bir haberim var, Bloom. Işıklıkale'ye gel. Bana gel!"

Bloom, daha önce pek çok kez olduğu gibi şimdi de çok mutlu hissetti kendini. Kanatlarını daha iyi görebilmek için arkasını döndü; fakat tekrar önüne baktığında ablası orada değildi.

Bloom birden sıçrayarak uyandı.

Gardenya'daki odasında, meraklı gözlerle ona bakan Kiko ve Ron Ron ile beraberdi.

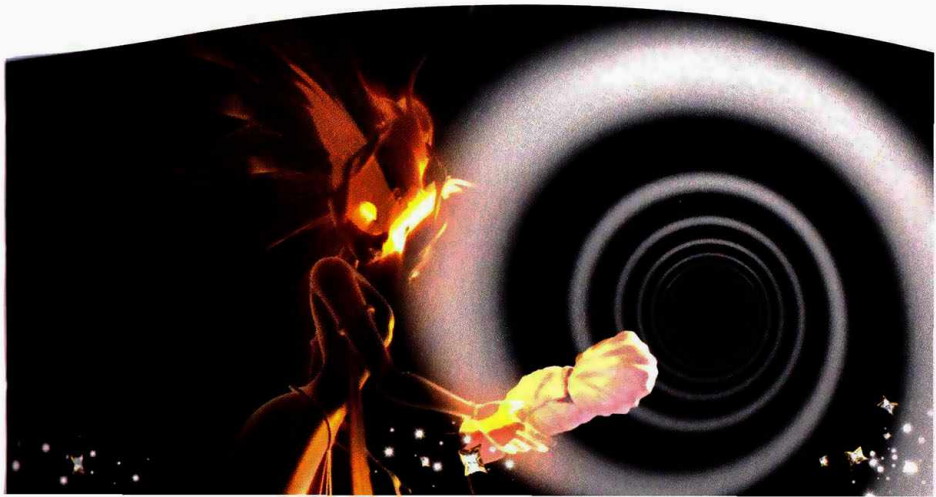

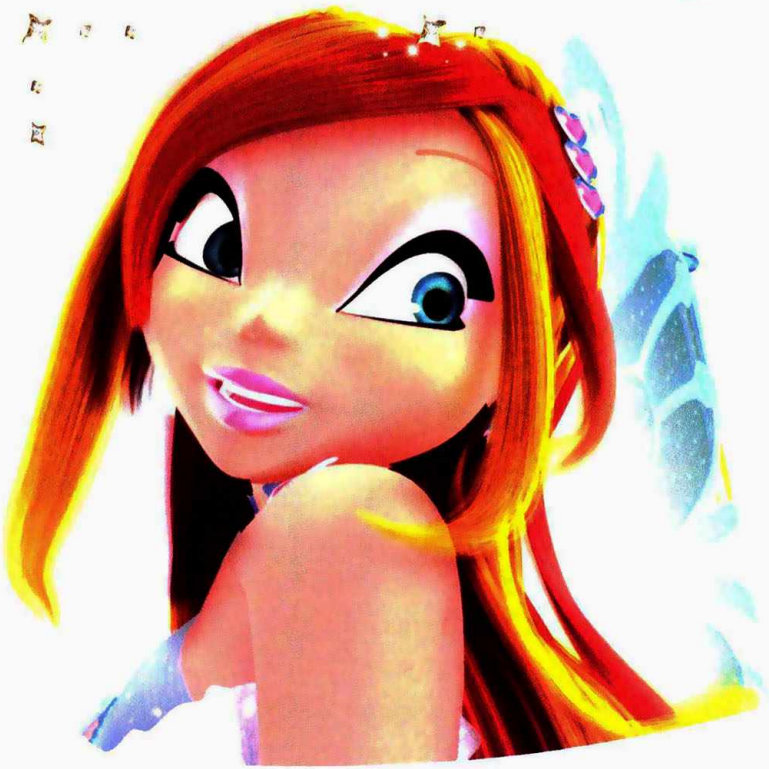

Gördükleri sadece bir rüyadan ibaret olabilirdi belki; bu sadece bildik kâbuslardan da değildi. Her şeye en baştan başlama isteği ve umudu armağan eden bir rüyaydı.

Saate baktı. "Öğlen olmuş! Ama ne kadar uyudum ki ben?" diye düşündü sesli bir biçimde.
Acele acele giyindi ve koşarak Mike'la Vanessa'yı aradı.

"Anne! Baba! Size i-na-nıl-maz bir haberim var!"
"Bizim de sana, uykucu! Seni mutluluktan havalara uçuracak bir haber hem de!"
Bunu duyan genç kız bir an olduğu yerde kaldı, gülümseyen annesiyle babasına ve bir de omuzlarının arkasında duranlara bakarak afalladı.
Nefesi boğazında düğümlendi. Salonda, bütün arkadaşları onu bekliyordu.
Gözlerini kırpıştırdı; çünkü az önceki düşün etkisinde kalmış olabilirdi...
Ama..."SÜRPRİZ!" diye her bir ağızdan bağırdılar Winxler ile Uzmanlar.

"İyi ki doğdun!"
Hayal olup olmadığını anlamak için hepsine teker teker baktı Bloom. Stella, Layla, Flora, Miusa ve Tecna var güçleriyle gülerlerken Helia,

Timmy, Brandon ve Riven kuvvetli bir şekilde alkışlıyorlardı.

"Bana unuttuğunu söylemeyeceksin; değil mi?" diye sordu Vanessa, yaklaştı ve onun omzuna dokundu. "Bugün senin doğum günün Bloom! Bu senin doğum günü partin!

"Ama... ama, bu... bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel sürpriz! Ben... Çok teşekkür ederim!"

"Şey... Bilirsin, ne zaman bir kutlama olsa hiç geri çekilmem; herkesten önce ben gelirim!" dedi Stella muzip bir havayla gülmeye devam ederek.

"Bu muhteşem fikir annenindi..." dedi Flora'ysa göz kırparak.

"... Ve biz de geri kalanını hallettik!" diye devam etti Stella, hala gülüyordu.

"Doğruyu söylemek gerekirse, sana vereceğimiz hediyeye karar vermeden önce biraz tartıştık... Bunu kararlaştırmak hiç de kolay olmadı."
"Hayır, hiç de değil!" diye cevapladılar diğerleri, ellerini arkada saklayarak.

"Arzu edebileceğim en güzel hediye sizlersiniz!" diye açıkladı Bloom.
"Bundan emin misin?" diye matrak bir ifadeyle sordu Stella, gözlerini fal taşı gibi açarak.
Bu cümleden sonra ise güneşin ve ayın perisi elini kalçasına koyup konuşmaya devam etti:
"Tamam Sky! Eve girebilirsin!"
"Sky?" dedi Bloom içinden ve ardından bağırdı: "Sky!" sevdiği bu ismi vurgulayarak.
Kalbinde kıpırtılar koparak döndü ve gördü. Önündeydi; ayakta duruyor ve ona gülümsüyordu."Sky..."
"İşte buradayım Bloom" diye mırıldandı Sky. "Sana söz vermiştim; hatırladın mı?"
Diğerleri gülümserlerken Bloom ona doğru koştu ve onun boynuna atıldı

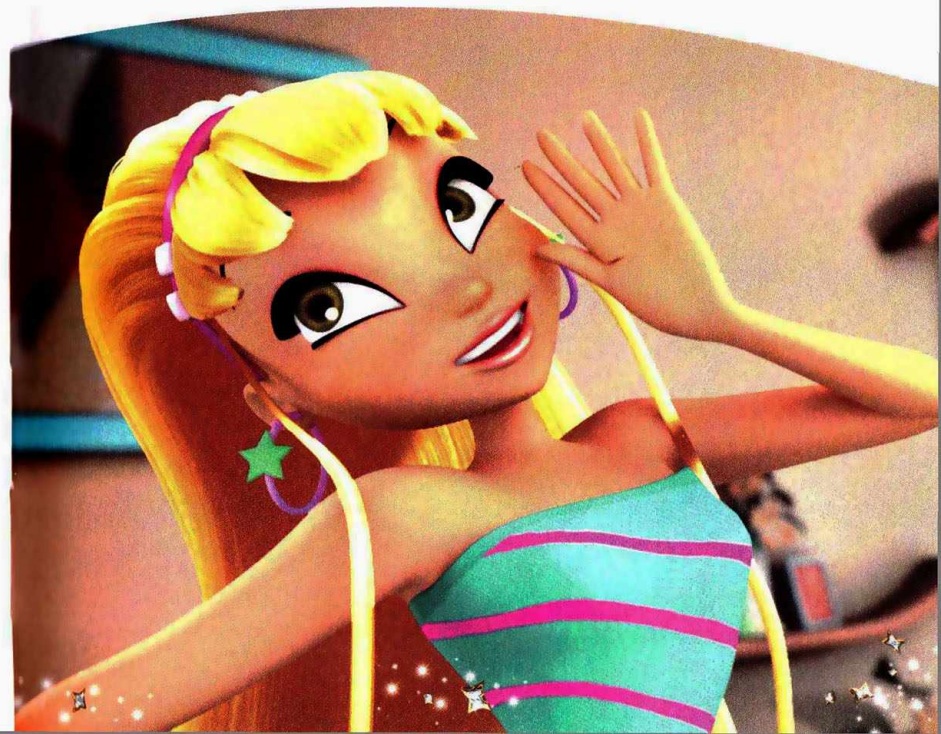

"... Nereye kayboldun?" diye fısıldadı genç kız duygulu, ince bir sesle. "Seni defalarca aradım; ama telefonun sürekli kapalıydı..."
Onun masmavi gözlerinin tam içine bakıyordu.
"... parti akşamından beri" diye fısıldadı güçlükle duyulan bir sesle.
"O meşhur akşamdan sonra uzun bir yola koyuldum Bloom. Issız bir yol. Ama bir tek günü bile seni düşünmeden geçirmedim."
İkisi de birbirlerinin gözlerine bakıyordu:
Bu anın tadını çıkarıyorlardı.
Yanlarında bulunan diğerleri onları mutlulukla ve biraz da utanarak seyrediyorlardı.
Oldukça zeki biri olan Mike parlak gözlerle bakıyor ve arada hafif hafif öksürüyordu.

Miusa, genel utanma halini bertaraf ederek Sky'la Bloom'un arasına girdi ve şöyle söyledi: "Eminim ki bize anlatacak çok şeyiniz var..."
Bu kez Brandon araya girdi. Bloom'a yaklaştı ve samimi bir şekilde ona şöyle dedi:
"Şu inanılmaz haberleri duyalım bakalım!
Üç senelik çetin mücadeleye şimdi meraktan ölelim diye girişmedik herhalde!

Bloom, Sky'dan biraz uzaklaştı ve hepsine sırayla baktı. "Düşümde Dafne benimle konuştu" diye mırıldandı, heyecanlıydı. "İzleyebileceğim yeni bir iz var artık! Araştırmalarım bu küçük umuttan yeniden doğacak. Benimle kim gelmek ister?"
Uzmanlar da diğer Winx'ler gibi gülümseyerek ona bakıyorlardı. Stella diğerleri adına konuştu: "Bu nasıl bir soru... HEPİMİZ!"

Ejder Ateşi'nin varisi önce biraz sersemlemiş; sonra da büyük bir tebessüm, çiy gibi parlak mutluluk gözyaşlarıyla birlikte yanaklarına yayılmıştı.
"Çekip gitmeden önce" diye fısıldadı Sky'a Bloom. "Bana daima inanmam gerektiğini söylemiştin ve ben bunu kalbimle dinledim.

Aynı zamanda bana, ne yaparsam yapayım başarısız olmayacağımı da söylemiştin...”

Bunun üzerine Vaneesa ve Mike, her ne kadar saklamaya çalışsalar da, çok duygulandılar.

“Güzel” diye devam etti Bloom. “Şimdi buna inanıyorum!”

Peri gözlerini yumdu. Göğüs hizasında tuttuğu, kalp şeklindeki Enchantix gücü kolyesi, odadaki herkesi aydınlattı. Bloom kendi içinde güveni yeniden bulmak ve kendine özel görkemli sihrini tekrar elde etmek üzereydi. Ellerinin arasında tuttuğu kolyeden göz alıcı mavimtırak bir ışık çıkıyor; ona ve orada bulunanlara vuruyordu. Sihri ona geri dönmüştü.

10. Bölüm

OBSİDYEN ÇEMBERİ

Oradan çok uzaklarda, mutlak kötülük boyutunda, yuvarlak bir mağara vardı ki bu mağarada yıllarca çoklarının öğrenmek için can attığı bir sır saklanmaktaydı. Mağaranın ortasında, aslında, aynı derecede büyük olan bir dikit vardı.

Orada, amaçlarına ulaşmak için hayatlarını kaybeden pek çok değerli savaşçının bedeni gizlenmişti.

Karanlık; sallanan, kasvetli ve ürkütücü bir örtü gibi geceyi kaplıyordu. Dikitin zirvesinde ise, bir taş tabakasına saplı bir kılıç göz çarpıyordu. Yanıyormuş hissi veren kılıç, karanlığa karşı direnmeye çalışarak, kim bilir hangi güçle aydınlanıyordu. Kılıçtan çıkan üç zincir de içindeki enerjiden parlıyordu. Zincirler mağaranın üç farklı köşesine doğru uzanarak uğursuz bir üçgen meydana getiriyordu.

Her birinin ucunda, neredeyse mağara kadar uzun, soluk kafataslarına benzeyen birer taş maske duruyordu.

Parlak kılıcın yakınında zırhla kaplı bir insan heykeli hayal meyal görülebilirdi.

Kılıcın karanlıkta bir kalp atışı gibi atan pırıltısı gitgide güçleniyor ve soğuk bir sesle tekrarlanan feryatlar duyuluyordu: "Hayıııır! Kılıç! Hayıııır... Kılıç, hayır!"

Kılıç, uzaktan gelen gizemli bir çağrıya yanıt vermek istercesine parıltısını arttırıyor, bunun üzerine ise sanki dudak büzen üç kocaman yüzü saklayan üç taş maske korkunç inleme ve haykırışlarını sürdürüyorlardı.

Bu sesler Liliss, Tharma ve Belladonna'ya; yani üç kötü cadının korkunç atalarına aitti.

"Kılıç... kılıç tekrar uyandı! Onu biri veya bir şey uyandırmış olmalı... Ama kim?" diye sordu Tharma. "Belki de kılıç... Sparks'ın gücünü... algıladı..."

"O gezegeni, orada yaşayanları, hatta kralı bile yok ettik. Kılıcın gücüne ulaşabilecek kimse kalmadı" diye mırıldandı Liliss.

"Buna rağ-men... ışığı a-teş gibi kıp-kırmızı ke-sildi... Biri yak-mış ol-malı!" diye kekeledi Belladonna.

"O halde, bu lanetli kılıcı parçalamalıyız!
Ancak o zaman Sihirli Boyut'tan Sparks'ın gücünü sonsuza dek atabiliriz!" diye tamamladı Tharma.

"Fakat, bu çok riskli. Tıpkı karşısına çıkan diğer savaşçılar gibi, bizi de öldürebilir"
diye fısıldadı öteki.

Bir vızıltı duyar duymaz düzensiz bir şekilde uçan ve her taraftan akın eden bir böcek kümesinin mağaraya girdiğini gördüler.

Taş yüzlerin önünde vızıldayarak gelen böcekler bazen dağınık bir şekilde ilerliyor, bazen yakınlaşıp bir küme oluşturuyorlardı.

Tek bir beden oluşturdukları zaman korkunç bir cadıyla benzerlik gösteren ve insansı bir yüzü olan bir kütleye dönüşüyorlardı.

Cadı, üç kafanın önüne eğildi ve şöyle dedi:

"Efendilerim! Mandragora hizmetinizde!
Emirlerinizi uygulamaya hazırım!
Bu hizmetkarınıza karanlık enerjinin gücünü bahşedin ki, Obsidyen çemberinin buz hapishanesini bu gücün kökenini aramak üzere serbest bırakayım.

"Anlaştık!" diye bağırdı Liliss, onun ve diğer ikisinin gözleri kararlılıkla ve sinsilikle parladı.

"Sonsuz karanlık!" diye haykırdı Lilliss.

Aniden, Darcy'nin büyülerinden birine benzeyen

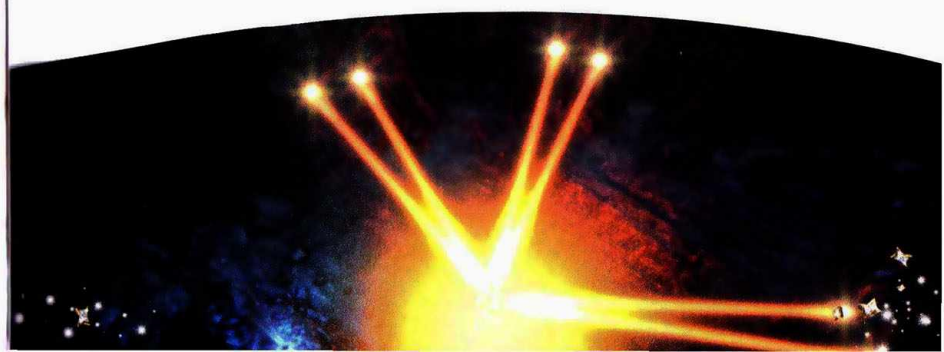

bir karabüyü ışını Lilliss'in gözlerinden yayıldı ve Mandragora'ya isabet etti.

"Ebedi şimşek!" diye haykırdı Belladonna,
Stormy'ninki gibi kara bir yıldırım çakarak.
Yıldırım Mandragora'yı enerjiyle doldurdu.
Az önceki güçlü ışığın aynısı ortaya çıkmıştı yine.
"Sonsuz buz!" diye bağırdı Tharma. Sesi mağaranın derinliklerinde inanılmaz bir şekilde yankılandı. Cadının gözlerinde zift gibi siyah bir buz parıltısı yanmaya başladı. Sonra da bir ışığa dönüştü ve ışıdı. Hizmetkarlarının gücü hiç olmadığı kadar büyüktü şimdi:
üç eski çağ cadısının hepsinin gücünü kendinde toplamıştı.
"Eveet! Gücünüz bana geçti!" diye haykırdı böcek-cadı utanmazca. "Sparks gücünün son kıvılcımını da ortaya çıkaracağım ve onu ellerimin arasına aldığımda... Ha! Ha! Ha!
Onu sonsuza dek söndüreceğim! Ha! Ha! Ha!"
Sonunda, üç eski çağ cadısının önünde
yerlere kadar eğildi ve kahkahası diğerlerininkilere karıştı.

Oradan uzakta, yükselmekte olan güneş yepyeni bir günün başlamak üzere olduğuna işaret ederken Işıklıkale gölünün kristalleşmiş suyuna ayna gibi aksetmekteydi. Güneşin ilk ışınları aynı bir altın gibi parlarken; su perisi Dafne kıyıda hafif hafif yüzüyordu. Tek ayağı üzerinde suyun içinde dönerek bir çeşit sihirli dans yapan Dafne, gümüş renkli balıklara eşlik ederek; suya dalıp dalıp çıkıyor ve sanki ona sadece dokunuyordu. "Dafne?" diye seslendi bir ses sık kamışlığın arasından.

"Dafne... burada mısın?"
Bu, Bloom'un sesiydi.
Ses çıkarmamaya gayret ederek kamışlığın arasından göl kenarına yaklaştı ve suya ayna gibi yansıyan ablasını gördü.
Bloom oradaydı; çünkü onunla bir kere daha konuşması gerekiyordu.
Açıklanamaz ve dayanılmaz bir gereklilikti bu.
Su perisi onu görmeden önce duydu ve ruhtan bile hafif bedeniyle sudan yüzeye doğru yükseldi.
Sonra da gördü onu Dafne: Bloom, görkemli Enchantix perisi kanatlarıyla kamışlığın arasındaydı

ve şaşırtıcı bir güzellikteydi.
"Bloom, canım! Seni gördüğüme çok sevindim!"
"Ben de Dafne!"
Bloom uçarak ona biraz daha yaklaştı.
Ona dokunup sarılabilmeyi her zaman çok istemişti.
Ama elleri hep boşluğa uzanmıştı.
"Sana yeniden sarılmak istiyorum, ama...
bilmiyorum yapabilir miyim..." diye mırıldandı Bloom.
"Ben daima yakınındayım, küçük kız kardeşim!
Arada aşılamaz mesafeler olduğunu düşünsek de...
Ama bak... ne yazık ki yokum."
Beklenmedik bir hareketle öne doğru eğilerek hayret ve şefkatle birbirlerinin gözlerinin içine baktılar.
Onları saran gece; ateşböcekleri ve
sihirle parlamaktaydı.
"Düşüme girdiğin zaman bana dedin ki belki...
anne ve babamız..."
"Evet, Bloom! Her şey kaybolmuş değil. Ama sen gerçekten meçhul olanla yüzleşmeye hazır mısın?" diye fısıldayarak sordu Dafne. "
"Bu, seni hoşuna gitmeyen ya da tehlikeli şeylerle yüzleşmeye zorlayabilir..."
"Beni kurtarabilmek için kendini feda ettin.
Elbette her şeye hazırım!
Senin yardımınla istisnasız her şeyin
üstesinden gelebilirim."

Yukarı doğru uçtular, şimdi daha yakındılar yıldızlara.
"Güzel," diye yanıtladı Dafne. "Öyleyse dinle...
Babamız, ailemizin hikayesini içeren Kader Kitabı isimli bir kitabı, büyük bir titizlikle korurdu.
Geçmişimiz, bugünümüz ve geleceğimiz oradaydı."
"Eğer ailemiz hayattaysa..." dedi Bloom duygulanmış bir şekilde.
"Evet, Bloom, düşündüğün gibi...
Eğer hala hayattalar ise, kitap bunu bilir ve sana söyleyecektir."
Bloom bir süre sessizliğini korudu,
çevrelerindeki dünya da sonsuz bir uykuya yatmış

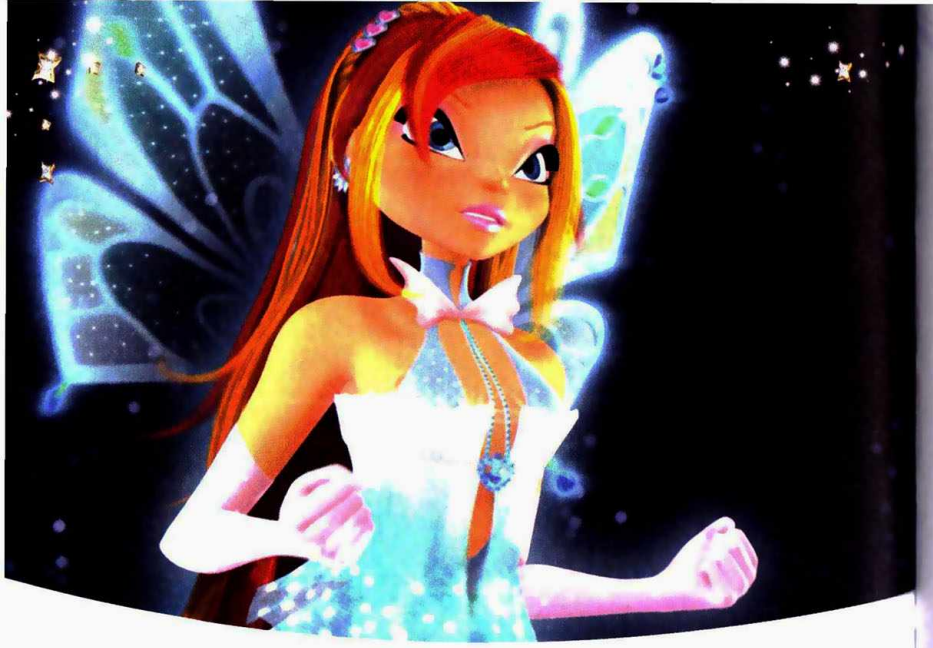

gibiydi sanki: ne bir ses, ne de bir kuş cıvıltısı duyuluyordu. Sanki göl bile kulak kesilmiş, onların sırrını duymak istiyor gibiydi.

"Bana neden yalnızca Kader Kitabı'ndan bahsediyorsun?"

"Uzun yıllar boyunca Üç Eski Çağ Cadısı'nın Sparks'a saldırıları sırasında onu yok ettiklerini sandım," dedi su perisi, acı hatıraların getirdiği hüznü bastırmaya çalışarak.

"Oysa ki babamız, yok edilmesinler diye Domino hakkındaki tüm kitapları ve belgeleri Roc Dağı'ndaki Gizli Kütüphane'ye saklamış."

"Gerçekten mi?" diye sordu Bloom şaşırmış bir şekilde.

"Neyse ki öyle! Ancak uzun yıllardan sonra öğrenebildim ki, Sparks gezegenini kaplayan buzlar çözülmeye başlamış, üstelik Kütüphane de şaşırtıcı bir şekilde sapasağlam ortaya çıkmış! Bir şekilde cadıların gazabından kurtulmayı başarmış olmalı. Kim bilir nasıl..."

Bloom Dafne'ye daha da yaklaştı, elini tutmak istiyordu ama tek hissedebildiği sabahın nemli, soğuk havası oldu. Gözlerine her zamanki cesur ve kararlı ifade yerleşmişti.

"Öyleyse, Dafne, kararımı verdim! Ana gezegenimize dönüp Gizli Kütüphane'yi bulacağım. Hem de ne pahasına olursa olsun!"

"Bir dakika, Bloom!" diye onu durdurdu kız kardeşi, gerçeğe ne denli aç olduğunu fark ederek. "Gitmeden önce son bir şey daha yapmam gerek!"

Dafne pırıltılı maskesini çıkararak yüzünü ilk kez gösterdi kardeşine.

Bloom duygulanmış ve meraklanmış bir halde ona baktı. Kardeşi işte oradaydı! Yüzü...

"Bundan sonra, maskem senin" diye fısıldadı su perisi.
«"Onu taktığında, dünyayı benim gözlerimden göreceksin! Sparks'ı bir zamanlar olduğu gibi görecek, bu sayede yolunu bulabileceksin!"
"Teşekkür ederim, Dafne."
"Maske seni Gizli kütüphane'yi barındıran Roc Dağı'na götürecek."
Konuşmasını sürdürürken Dafne'den küçük ışık tanecikleri yükselmeye başladı; bir yandan da sanki özü onu terk ediyormuş gibi git gide daha da şeffaflaşıyordu ve gökyüzüne yükseliyordu.
"Lütfen, Dafne! Gitme..."
"Üzgünüm, Bloom. İstemezdim, ama gölün derinlikleri beni çağırıyor. Gitmem gerek," diye fısıldadı kız kardeşi en zayıf sesiyle.

"Gitmem gerek, ama en kısa zamanda tekrar görüşeceğiz, söz veriyorum."
"Neden gitmen gerek?" diye sordu Bloom, gözlerinde yaşlarla. Sonra da kollarını uzatıp boynuna sarılmak istedi, ama tek hissettiği hava oldu ve kollarını indirdi.
"Bloom, bu bir elveda değil. Unutma!" diye fısıldadı su perisi sevgi dolu bir sesle.
"Hiçbir zaman yalnız olmayacaksın. Hep yanında olacağım."
"Yeniden bir aile olacağız," diye mırıldandı peri, yanaklarından süzülen gözyaşlarını kurulamaya çalışarak.
"Bu kendime de, sana, kız kardeşime de verdiğim bir söz!"

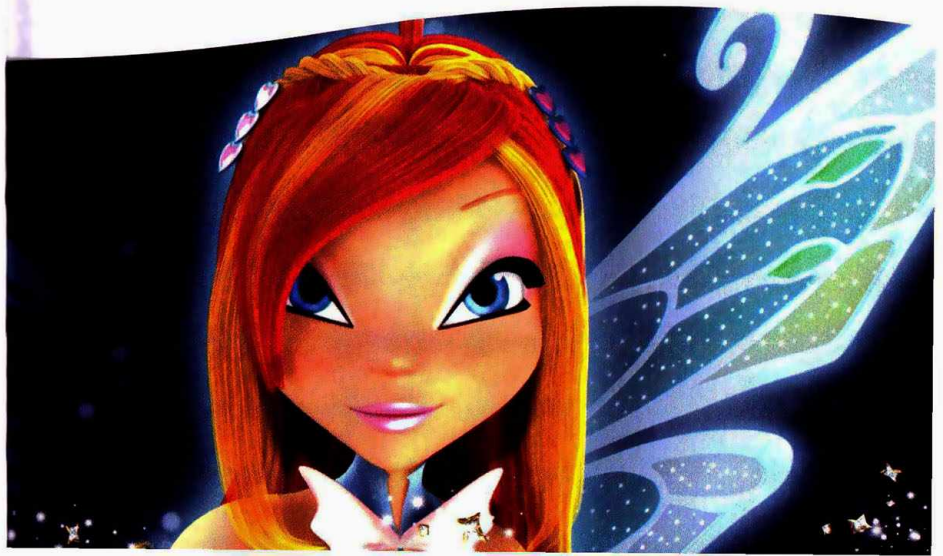

Oyunlar,
aktiviteler ve
filmle ilgili
bulmacalar!

Winx
Il Segreto del Regno Perduto

TEST

Kız/erkek kardeşinle ilişkin nasıl?

1 Nasıl bir ailen olsun isterdin?

- **a** Kalabalık bir aile
- **b** Zengin ve ünlü bir aile
- **c** Tek çocuklu bir aile

2 Neye karşısın?

- **a** Yalnızlığa
- **b** Çetrefil ilişkilere
- **c** İşgüzar kardeşlere

3 Nasıl bir evin olsun isterdin?

- **a** Bir sürü banyosu olan bir ev, böylece ailedeki herkes kendininkini kullanabilir.
- **b** Güzel ve yalnızca benim olan bir ev!
- **c** Büyük ve bana ait bir ev!

4 En güvendiği sırdaşın kim?

- **a** Kardeşim.
- **b** En yakın arkadaşım.
- **c** Yalnızca kendim.

5 Kime 10 verirdin ve neden?

- **a** Kardeşime, çünkü beni seviyor!
- **b** Anne-babama, çünkü beni destekliyorlar.
- **c** En iyi arkadaşıma, çünkü beni anlıyor.

6 Eğer seçme şansın olsaydı, nasıl uyumak isterdin?

- **a** Kesinlikle yalnız değil.
- **b** Daha büyük bir odada.
- **c** Kesinlikle yalnız.

Sayfaları hızla çevirirken sağ alt köşeye bakarsan, filmin bir sahnesinin canlandığını görebilirsin!

Yanıtlar

Eğer a'lar çoğunluktaysa, kardeşlik bağın ölümsüz ve çok güçlü. Kardeşini kendinden ayırmıyorsun. Bloom'un Dafne hakkında hissettiklerini kesinlikle anlıyor, hatta paylaşıyorsun.

Eğer a'lar çoğunluktaysa

Eğer b'ler çoğunluktaysa

Eğer b'ler çoğunluktaysa, kardeşinle ilişkin zaman zaman sıkıntılı, tıpkı insanların büyük bölümü gibi. Sorun olduğunda sabırla ve anlayışla çözüleceğine inanıyor, kardeşinle ilişkin git gide mükemmelleşsin istiyorsun.

Eğer c'ler çoğunluktaysa, sana göre kardeşinle ilişkin kötü değilse de sorunlu gibi. Aslında sevginiz gün ışığına çıkmayı bekliyor. Biraz cesaret! Birbirinizi anlamaya ve koşulsuz sevmeye çalışın!

Eğer C'ler çoğunluktaysa

Dafne
IŞIKLI YARATIK

Sırrı ne? Gezindiği yer olmasın? Su perimiz, Alfea Okulu'nun hemen arkasındaki Işıklıkale'nin berrak ama gizemli sularının altında oturur. Dafne gölle sanki tek bir vücut olmuş gibidir.

En soylu hareketi? Uzun yıllar önce, Dafne kız kardeşini kurtarmak için kendi canını feda etmişti. **Geçmişi?** Üç eski çağ cadısı gezegenlerine saldırıp onu mahvetmeden önce sevilen ve mutlu bir prenses ve neşeli, cömert bir kızdı.

Sihirli kimliği keşfet!

Sevgili okuyucu, bakalım fizyonomi becerilerin ne durumda? İşte sana bir test. Bu yüzün kimin çocukluğuna ait olduğunu bulabilecek misin?

Yüzüne ve ifadesine yoğunlaş...

En kesin veri, bunun kesinlikle bir kız olduğu, çünkü pembe kumaşlara sarılmış.

Çocuğun adını hala bulamadın mı? Endişelenme... Yeni ipuçları yanda!

İşte sana gizemli kızın daha büyükken çekilmiş bir fotoğrafı daha... İlkinden sonra o kadar zaman geçmiş ki artık kızımız okula gidiyor ve yüzü de şimdiki haline çok benzemeye başlamış.

Esnek vücut yapısı

Büyük gözler

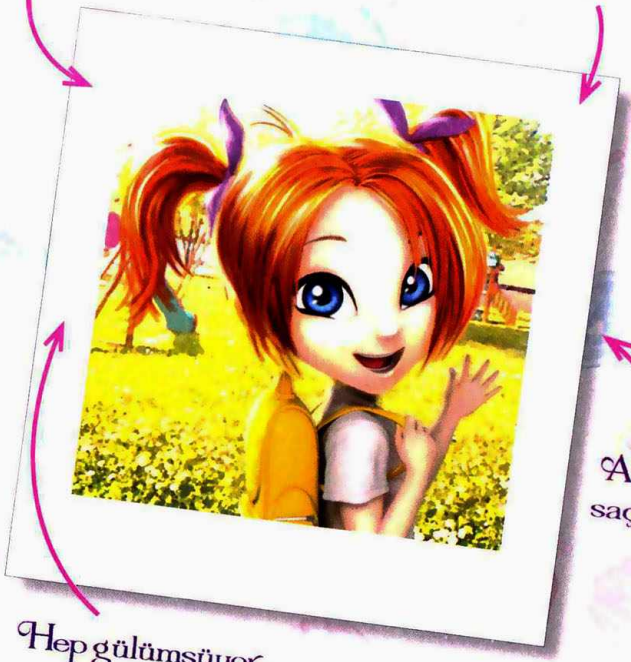

Alev kızılı saçları var

Hep gülümsüyor...

Şimdi bunun kim olduğunu anladın, değil mi? Tebrikler!

Senaryoyla oynayalım!

Eğer bu bulmaca serisinin ilk versiyonunda filmin senaryosuyla oynamayı sevdiysen, yeniden işe koyulma zamanı! Küçük bir sahne yarat ve periler arasında geçen diyalogları aşağıdaki uygun yerlere yaz.

NOT: Eğer yapabilirsen her Winx'in kişiliğini ve özelliklerini dikkate al ve diyalogları ona göre kur.
İyi eğlenceler!

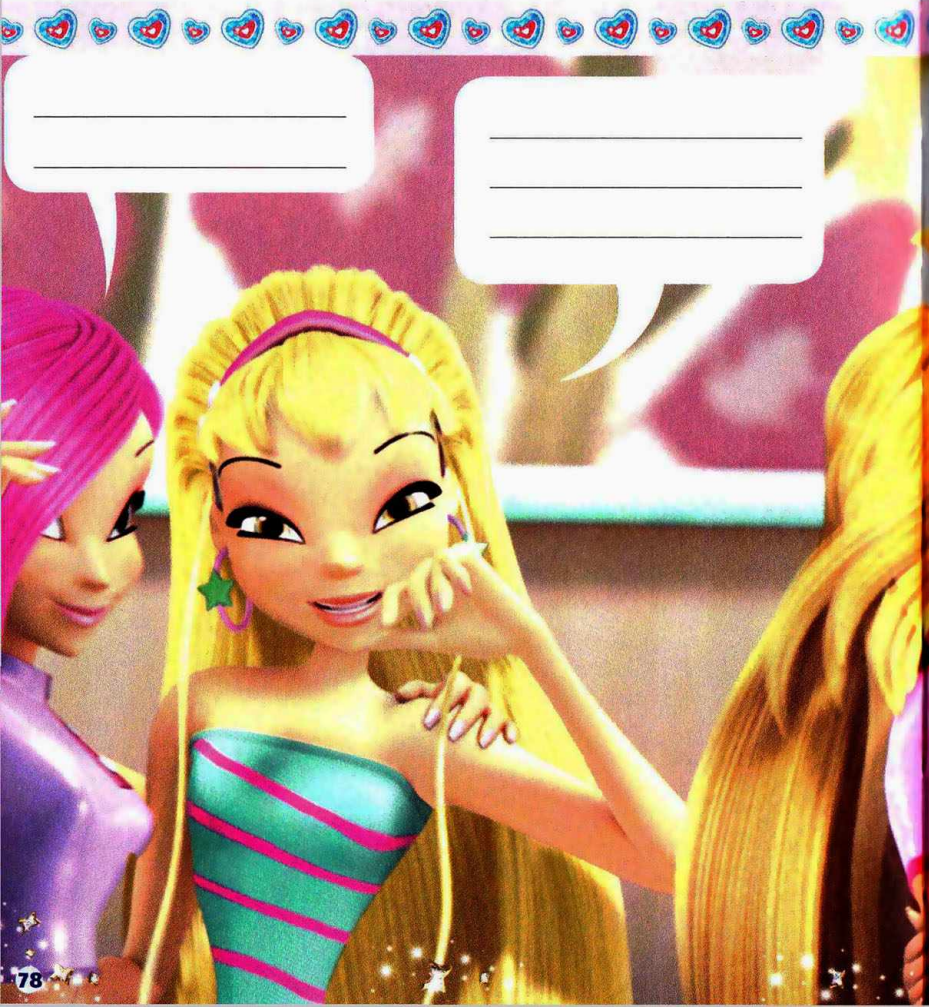

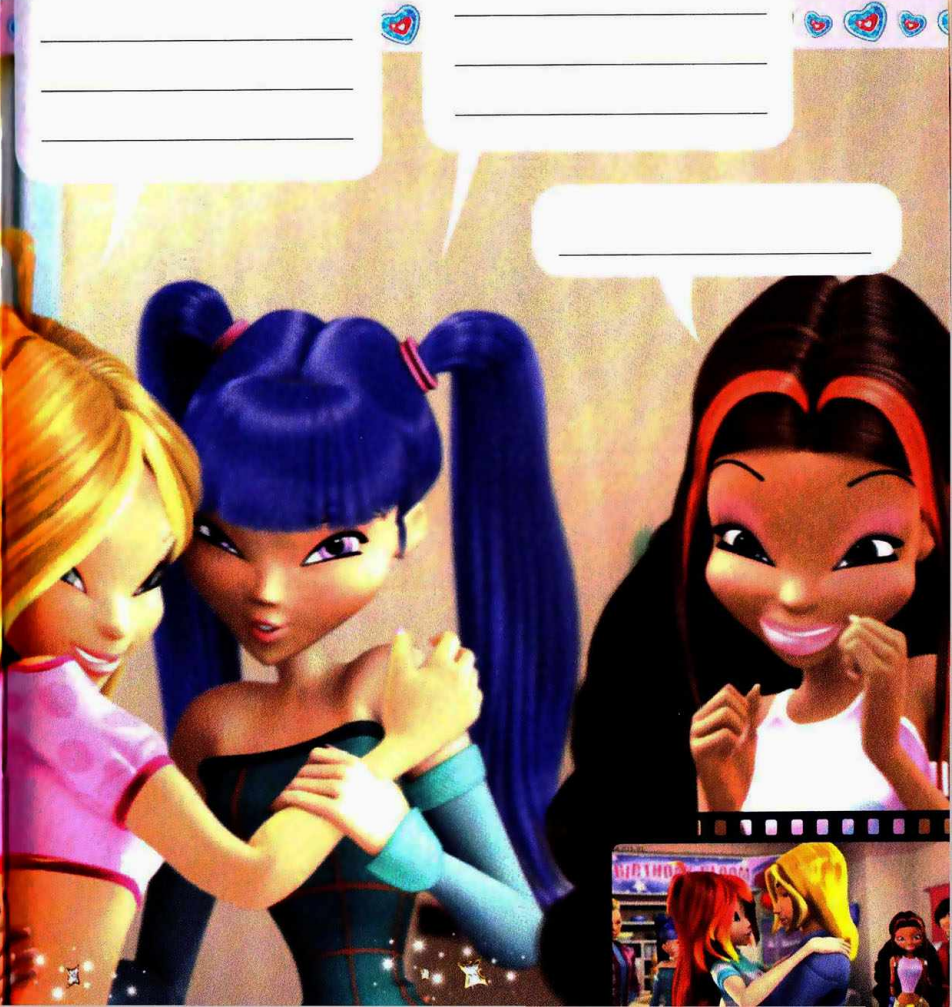

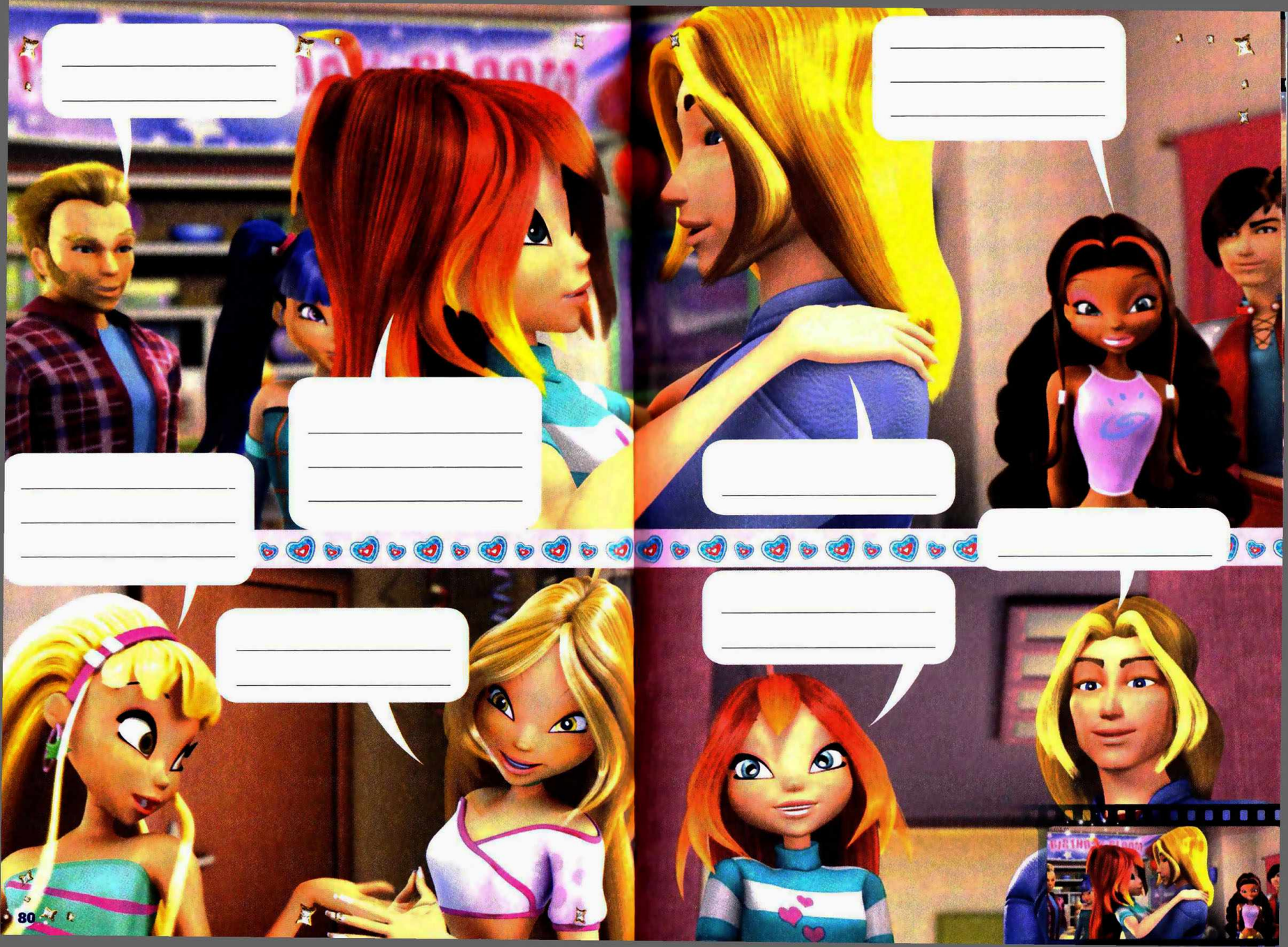

Mike ve Vanessa
BLOOM'UN ANILARINDALAR

Neden bu kadar seviliyorlar?
Bloom'u ailelerine kabul ettiler ve küçüklüğünden beri ona sevgiyle baktılar. Bu yüzden Bloom'un anılarında önemli bir yer tutuyorlar ve her zaman onun Dünya'daki anne-babası olacaklar.

En büyük istekleri?
Kızlarına yolunu bulması ve kaderinde yazılı olanlara ulaşması için yardım etmek.

Bir korkuları?
Örneğin, Bloom Oriel ve Marion'u bulursa onları unutur diye korkuyorlar.

Dolambaçlı Sözcükler

Aşağıdaki sihirli listedeki tüm sözcükleri yandaki kareden bul! Nasıl mı? Sözcükler yatay, dikey, çapraz, hatta ters olarak sıralanmış olabilir. Tüm sözcükleri bulduktan sonra, geride kalan harfler doğru sıralandığında, Bloom'un kaderiyle buluşacağı sihirli randevu yerinin adını bulacaksın!

Flora
Gardenya
Glim
Icy
Kral
Layla
Ligea
Livy
Lucy
Mandragora
Mike
Mirta
Sky
Tecna
Timmy
Üç Eskiçağ Cadısı
Üç
Tune

I S I D A C G A Ç İ K S E Ü Ç
M E Y M M İ T N İ E R T K D Y
R A C L İ V Y R D A F O R E A
I Ş N Z U H A L K L L U A A L
Y K S D G L İ M O I C Y L S A
T U N E R C A R M İ K E L I T
M İ R T A A A A N C E T A E L
L İ G E S S G C G N I Z L O A
A I Ş E N A V O L U C Y Y K H
G A R D E N Y A R T R E A J İ
F A B İ L L E B A A E R L T N

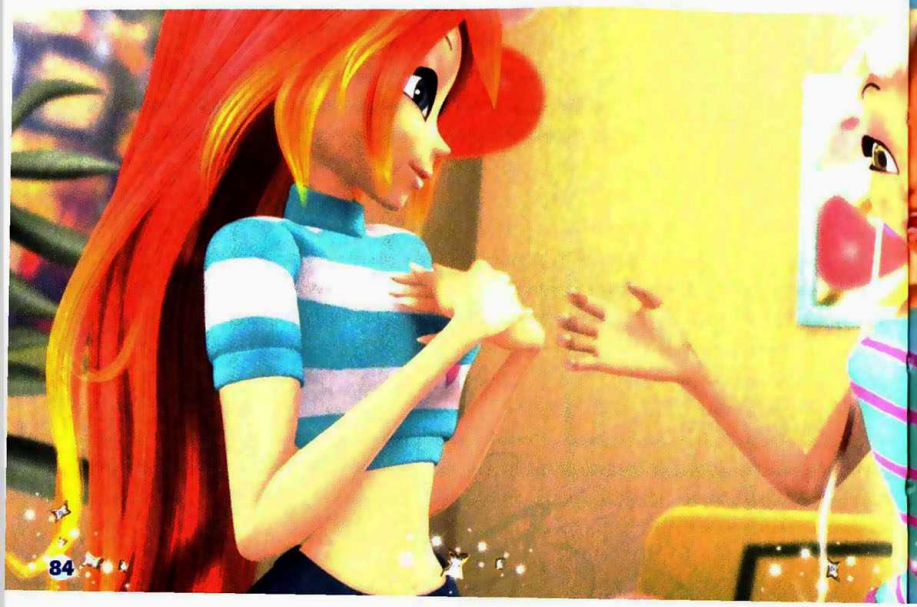

İKİ RESİM ARASINDAKİ FARKI BULUN

Bloom için düzenlenen sürpriz doğum günü partisinde çekilen bu iki fotoğrafa dikkatlice bak! İrili ufaklı bir dolu fark göreceksin. Kaç tane fark var ve bunlar neler?

MANDRAGORA

ESKİÇAĞ CADISI'NIN HİZMETİNDE

Efendileri kimler?
Mandragora'nın efendileri, Trix'lerin ataları olan Üç Eskiçağ Cadılarıdır. Onda kendi güçlerini birleştirmiş, bunun karşılığında ise ondan kötülüklerine alet olmasını ve tüm emirlerini koşuluz yerine getirmesini istemişlerdir.

Nasıl bir yaratık? Aslında iki taraflı bir yapısı var; o hem bir böcek, hem de bir cadı.

Amacı ne? Sparks'ın gücünün kalan son zerresini de bulmak ve imha etmek!

İşte askerlerinden biri...
Et yiyici kocaman böceklerden oluşan acımasız, dev bir ordu.
Sayıları çok, ölümcüller, korkunçlar ve aman vermiyorlar.
Bakalım bunun sonu nereye varacak?

rallığım
rrı
inemalarda

MAGİX GAZETESİ

Kayıp Krallığım Sırrı
22 Şubat'ta sinemalarda

PERİLER İÇİN PERİLER TARAFINDAN HAZIRLANAN GAZETE!

DOĞAL BENZERLİK

Dafne ve Bloom'un yüz yüze görüştükleri o sihirli gecede yaşananlar pek çok kimsenin dilinde. Söylenene göre, Kral Oritel ve Kraliçe Marion'un büyük kızları, büyük sevgi beslediği küçük kardeşine arayışında yardımcı olması için kendi maskesini vermiş. Dafne daha önce de Bloom için büyük bir fedakarlıkta bulunmuş, onun canını kurtarmak için kendini feda etmişti. Görünen o ki, Dafne'nin maskesi Bloom'un Sparks'ı eskiçağ cadıları tarafından yok edilmeden önceki haliyle görmesini sağlayacak ve onun Gizli Kütüphane'yi bulmasını epey kolaylaştıracak! Üstelik Dafne maskesini çıkarınca iki kız kardeşin birbirlerine ne kadar benzedikleri de ortaya çıkmış!

KÜÇÜK BİR DEDİKODU

Anılar Treni

Winx Club'ın Bloom'unu tanıyan okuyucularımız, onun bir süredir Dünyalı üvey annesi Vanessa'nın yanına döndüğünü biliyorlar. Evlatlık ailesinin bulunduğu Gardenya'da Bloom hep sevgi ve destek bulmuştu. Ancak, gazete muhabirlerimiz okuyucularımızın varlığından haberdar olamayacağı bir özlemi tesadüfen ortaya çıkarttılar. Bloom CityMagix-MagixCity seferini yapan sihirli trendeyken etrafını saran özlem duygusundan sıyrılmaya çalışıyormuş. Hatta denilene göre bir ara trenin buğulu camına sihirli bir sözcük bile çizmiş. Bu sözcük neymiş biliyor musunuz? Eh, sizi fazla bekletmeden söyleyelim. Tabii ki "SKY!" Görünüşe göre Bloom gerçekten de aşık!

...ÇOK GİZLİ!..

Bloom'un bu yılki doğum günü partisi gerçekten de çok sürprizli olmuş! Annesi Vanessa sevgili küçük perisi için evde harika bir parti organize etmiş, denilene göre evde inanılmaz sayıda süs, hatta iki katlı bir pasta bile varmış! Tabii Bloom'un en iyi arkadaşları da oradalarmış; yani Mike, Vanessa, Kiko, Ron Ron, beş Winx kızı ve elbette Sky'la birlikte Uzmanlar da.Bloom için bundan daha mutlu ve güzel bir an olamazmış doğrusu! Hele hele Alfea'dan ve arkadaşlarından bunca zaman ayrı kaldıktan sonra... Bizler Magix Gazetesi çalışanları olarak, cesur bir muhabir arkadaşımız sayesinde bu çok özel partinin fotoğraflarına ulaşmayı ve başarabildik! Doğrusu böyle bir atlatma haber yapmak bizim için gurur verici! Stella ve arkadaşları doğum günü kutlaması için çok özel bir hediye hazırlamışlar... Bu hediye ne mi?

Kesinlikle çok özel, öyle her yerden bulunamayacak bir şey olmalı. Erakliyon'lu sarışın Sky'ın da orada olmasından başka ne olabilir ki? Görünüşe göre bu sürprizi Winx kızları ayarlamışlar. Bu iki aşığın karşılaşması söylenene göre bir film karesi gibiymiş. İ-na-nıl-maz-mış! Birbirlerine sıkıca sarılmışlar!

MEKANLAR:

Gardenya
GİZLİ SIĞINAK

Gardenya diğerlerinden farksız bir Dünya kenti, ama Bloom için orası can sıkıntısından kurtulmak ve bir başarısızlıktan sonra güç toplamak için bir sığınak görevi görüyor. Burada perimiz normalliğe ve sakin bir monotonluğa sığınıp, kendini bulmayı ve yenilenmeyi başarıyor.

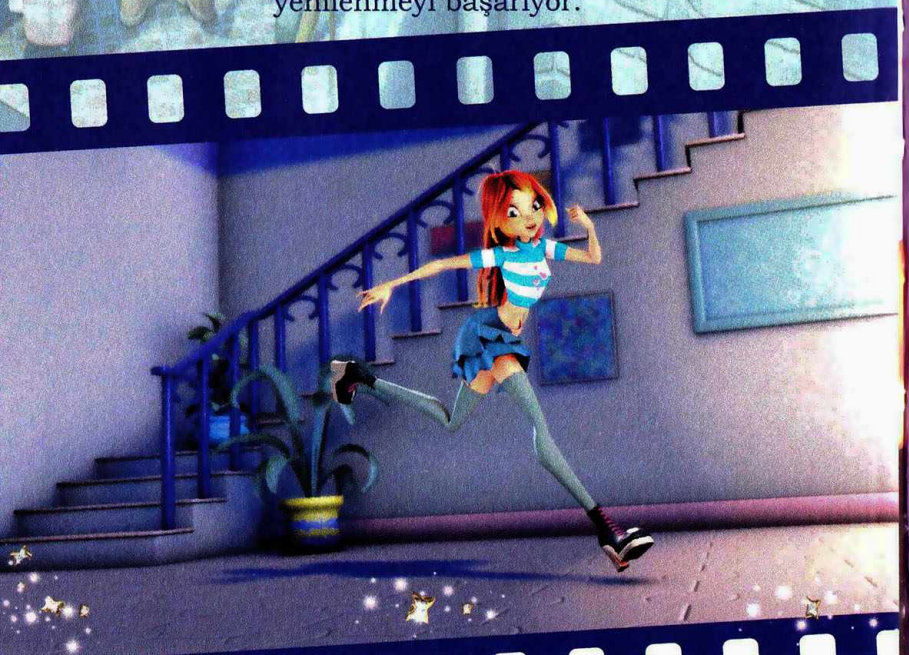

Çözümler

Sihirli Kimlik: Bloom Sayfa 76

Dolambaçlı Sözcükler Sayfa 84

Işıklıkale

İki Resim Arasındaki Farklar Sayfa86

Kayıp Krallığın Sırrı

BİR IGINIO STRAFFI FİLMİ

Bloom Gardenia'ya döner ve mevsimler çabuk ve hüzünlü geçer. Bir gece kayıp kız kardeşi Dafne'yi rüyasında görür ve içi yeniden umutla dolar. Ertesi sabah onu sihirli bir sürpriz beklemektedir.

Winx Club™ © 2003-2008 Rainbow S.p.A. Bütün hakları saklıdır. Seri yaratıcısı Iginio Straffi
Türkiye Lisans hakları Filma Ltd. tarafından verilmektedir.
www.winxclub.com.tr